

عنوان مقاله:

ارتباط بین انسجام و تحمل ابهام با استرس والدگری در مادران کودکان اتیسم

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های نوین روانشناسی، ورزش و مدیریت (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

داوود جعفری - گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

مریم میرزایی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

خلاصه مقاله:

خانواده نقش مهمی در تحمل اثرات حادثه یا بیماری یکی از اعضای خود به خصوص در رابطه با کودک دارد و یکی از فشار زاترین تجربه ها برای هر خانواده ای اداره کردن کودک با ناتوانی یا بیماری مزمن است. اختلال اتیسم افزون بر آن که مانند بسیاری از اختلالهای دیگر کودک را از مسیر رشد طبیعی خارج می کند نظام خانواده را نیز تحت تاثیر قرار می دهد. اتیسم اغلب با رفتارهای چالش برانگیز همراه است و این رفتارهای برای والدین دارای کودکان مبتلا به اتیسم، سطح بالایی از استرس را ایجاد می کند که تاثیر منفی بر سلامت روان خانواده آنان می گذارد. مادران داری فرزند اتیسم به دلیل مشکلات فرزند خود کاهش تعامل با فرزند خویش و احساس گناه مشکلاتی همچون افسردگی و خستگی را تجربه می کنند. به نظر می رسد داشتن کودک اتیسم بتواند بر حس انسجام مادر تاثیر داشته باشد. حس انسجام به یک جهت گیری کلی پایدار در رابطه با درک و کنترل محیط برای داشتن یک رفتار با عمل معنادار و مناسب اشاره دارد که با سلامت جسمانی ارتباطی قوی دارد به همین خاطر معلولان به دلیل تاثیر محدودیت و مشکلات جسمانی و عدم کنترل بر زندگی خود احساس انسجام پایینی دارند و در شرایط بحرانی حس انسجام آنها به شدت آسیب می بیند و موجب رفتارهای ناسازگارانه و آسیب پذیری در روحیه میشود و زندگی و کیفیت آن را تحت تاثیر قرار می دهد. در این مقاله به ارتباط بین انسجام و تحمل ابهام با استرس والدگری در مادران کودکان اتیسم خواهیم پرداخت

کلمات کلیدی:

اتیسم، تحمل ابهام، استرس والدگری، اختلال طیف اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2104224>

